

Максъ. За комедия само! Не ми са сърдете за това. Дътинска та ви любовъ ма толкозъ умили! Малко то време при въсъ скъпо го купихъ, защо то азъ сега, за награда на сичко то ми старание, съмъ въ тиня та.

Юлия. Вие?

Максъ. Да — азъ, защо то ви обикнахъ.

Юлия. Съжелявамъ ви.

Максъ. Г-на Илия Шиури не рачите?

Юлия. Не щаж го.

Максъ. Амъ менъ? — и менъ не рачите?

Юлия. Нещаж да са женъ, Г-не!

Максъ. И азъ твой мислехъ едно време, но като са влюби човѣкъ ...

Юлия. Но, Г-не, азъ още (*разложено*) не съмъ влюбена. На ако додѣхъ нѣкоги до тамъ си, трѣбва избрания ми да не ма е излъгвалъ по прѣди.

Максъ. Сирѣчъ: въ любовъ та.

Юлия. Да бѫди безъ притворство.

Максъ. Твой съмъ и азъ.

Юлия. Безъ каприции.

Максъ. Твой съмъ и азъ.

Юлия. Мужъ безъ каприции! то е като птица та Фениксъ.

Максъ. Заради туй не избирайте много, много. Феникси не идѫть ката дечъ.

Максъ. Згоденика обричя много, а най добрия мужъ едвамъ испълниова полвина та .

Максъ. Азъ пакъ мисля, че една жена трѣбва да е много задоволна, ако и са испълни полвината, на онуй що тя иска.

Юлия. Чудно, чудно.

Максъ. Пакъ, напримѣръ, ние — захващамъ са, че сми единъ за други.

Юлия. Ще загубите.

Максъ. Никакъ, защо то мисля твой: искатъ ли двама млади да са уженятъ, не е нужно да има сѣки единъ отъ тѣхъ нуждни те качества,